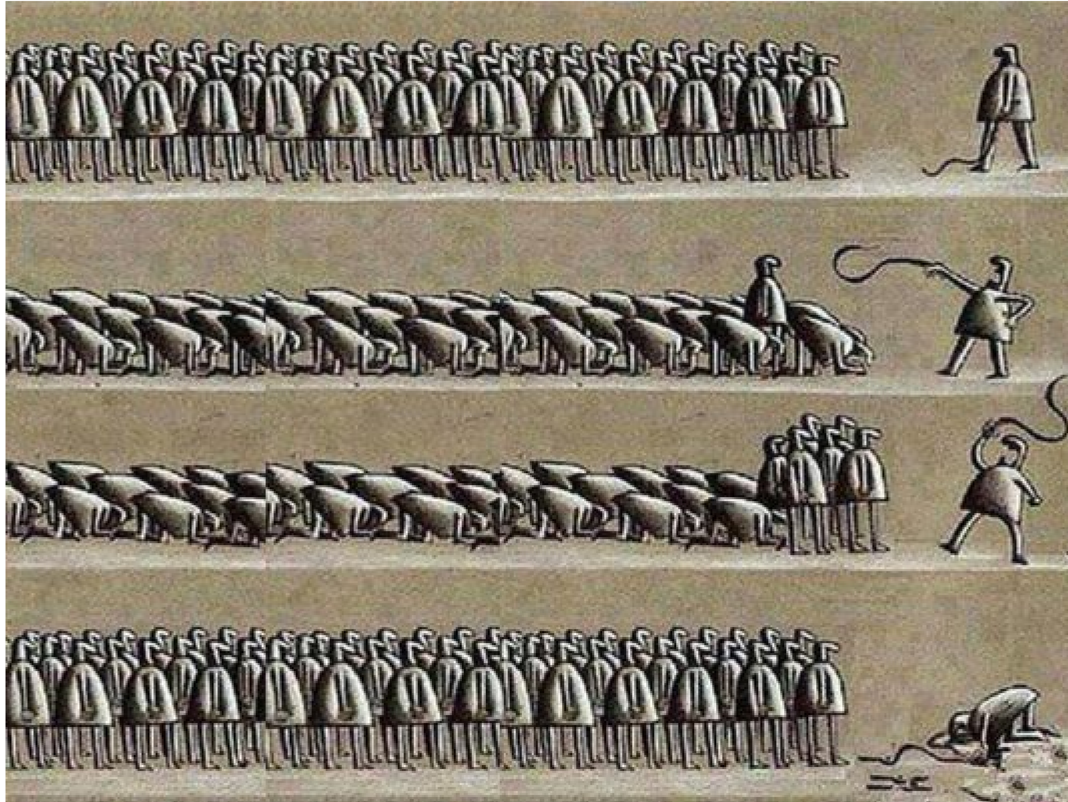
Analize și opinii

Dan Diaconu: Despre Marea Roșie și echilibrul care trebuie să-i urmeze

Acum 9 minute 6 Vizualizari 6 Timp de citire

De-o istorie încoace, un neam de șmecheri reușește să trăiască speculând munca celor pașnici. Nu, nu e vorba de o națiune specială, de o rasă sau de o sectă, ci de oameni având apucături similare. Aventuroși din fire, obișnuiți să-și pună viața la bătaie cu un firesc înfiorător, aceștia au trăit mereu din aventură și din munca celorlalți. Cu toate că îi poți găsi în orice națiune, ceasul istoriei i-a grupat în diverse zone ale lumii. Au fost fenicienii, apoi venețienii, apoi genovezii, englezii și acum americanii. Ce-au avut toți aceștia în comun? O știință simplă și complexă în același timp: stăpânirea mărilor. Comerțul i-a îmbogățit, transformându-i din simpli comercianți în imperii, în stăpânitori aspri, dominatori ai timpului lor. Doar că istoria ne-a arătat mereu că nu suportă excesul și a readus de fiecare dată echilibrul. Toate imperiile mării și-au găsit sfârșitul în mare, atunci când pământul a reacționat.

Iată-ne acum într-un asemenea moment. SUA, imperiul mării, se vede atacată fix în fieful său. Având baze militare peste tot în lume și acționând ca un ocupant global, SUA se vede atacată într-un punct nodal de un adversar infinit mai slab: Yemen. De fapt nici măcar nu e vorba de întregul Yemen, ci de jumătate din această

țară, aflată sub conducerea rebelilor Houti. Povestea e veche, iar cei care-mi citesc blogul știu detaliile luptei dintre rebeli și Arabia Saudită. Știu crimele atroce împotriva șiiților din Yemen, acoperite cu dibăcie de media

să joace atât de prost încât nu au sprijinul nimănui. Nu pot avea sprijinul Iranului, al Siriei și al Hezbollah(așa cum susține SUA) deoarece Hamas a luptat în Siria împotriva intereselor polului șiit. Așadar, din partea acestor țări, există un sprijin care se limitează la declarații împotriva Israelului. Din partea sunită(Arabia Saudită, Emiratele Arabe Unite, Egipt, Iordania, etc.), de asemenea nu pot avea sprijin întrucât toate aceste țări, în ciuda declarațiilor belicoase, primesc bani prin spate de la SUA ca să stea în banca lor. Și uite așa, palestinienii au fost aruncați într-un scenariu imposibil, în urma căruia vor fi deposedați de pământurile natale. De altfel, „operațiunea expulzarea” e în plină desfășurare.

În tot decorul care părea unul clasic, apare buturuga mică Yemen care riscă să răstoarne carul mare al „sistemului internațional bazat pe ~~șmen~~ reguli”. Yemenul – care-i un proxy al Iranului – se opune Israelului. Doar că nu are capacitatea tehnologică de a ataca Israelul. Mă rog, au făcut-o ei, dar într-un mod aproape hilar, prin trimiterea de drone care, cel mult, pot avea succes doar dacă antiaeriana israeliană ar suferi în același timp de plictis, delir psihedelic și depresie cu risc suicidal. Disperarea în fața acestei neputințe i-a făcut pe houti să se îndrepte spre vasele care trec pe sub nasul lor. Și, sub amenințarea că nu vor mai permite navelor israeliene să treacă prin proximitatea lor, au reușit să provoace un haos de nedescris. Fiind așezați într-o zonă extrem de ofertantă, la intrarea în Marea Roșie și controlând astfel întreg traficul prin Suez, Yemenul rebelilor Houti a provocat un haos la care nu s-ar fi gândit nimeni. Marii transportatori internaționali, considerând zona riscantă, au hotărât să evite Suezul, mergând pe drumul clasic, cel care ocolește Africa.

SUA s-a activat imediat, declanșând „Operation Prosperity Guardian”. Așa cum le stă în obicei, au întocmit cu de la sine putere o coaliție internațională care ar fi trebuit să patruleze acolo în vederea combaterii fenomenului Houti. Doar că a înregistrat un eșec major întrucât Spania, Italia și Franța au respins participarea la operațiunea americană. Și au făcut-o din două motive. În primul rând pentru că e o operațiune scumpă, iar aceste țări sunt deja la fundul sacului și – nu în ultimul rând – ca efect al puterii din ce în ce mai mare a retoricii musulmane din țările lor. Masiva imigrație musulmană a înclinat balanța demografică astfel încât acum face imposibilă participarea statelor respective la acțiuni de lichidare a unor musulmani. Și-așa, musulmanii cu greu sunt ținuți în frâu pentru a nu provoca nesupunere civică deoarece țările respective susțin genocidul israelian din Gaza. O acțiune împotriva yemeniților ar fi fix cuiul care lipsește de la cosciug!

Iată că acum SUA se vede singură în fața unei probleme masive. Teoretic ar trebui să apere navele care trec pe-acolo. Practic, în ciuda faptului că pare ceva facil, este de fapt foarte greu întrucât orice accident se sparge în capul lor(de aceea, după Vietnam, mereu se ascund în spatele unor „coaliții”). Yemeniții pot avea răbdare pentru a da „marea lovitură” și ceva îmi spune că pregătesc asta sub coordonare iraniană. Iar orice lovitură pe care SUA o înregistrează acolo este, în mod direct, o lovitură în statutul său.

O să mai amintesc încă un element pe care vi l-am povestit zilele trecute: rușii au deschis traseul arctic, unul pe care-l controlează și-l întrețin 100%. Nu știu de ce, dar acțiunile yemeniților mi se par a fi destul de binevenite pentru ruși. Și, dacă vreți, am putea spune că ceea ce se întâmplă(sau, mai bine spus, ceea ce se va întâmpla) în Marea Roșie este echivalentul atentatului de la Sarajevo din 1914.

O putere hegemonică ajunsă în dezastru, epuizată și abia târându-se, este acum într-o ciudată confruntare cu inamic difuz, infinit mai slab dotat, dar extrem de greu de identificat. Inamicul SUA nu e doar Yemenul rebelilor

câștige încrederea în timp ce-i fac un vânt mai rapid spre groapă. Și uite-așa, în scurt timp vom înțelege cu adevărat cât de sugestivă e denumirea Mării Roșii.

Realitatea ne va arăta cum se restabilește echilibrul. Transferul de la unipolarism la multipolarism se va face indiferent de cum ar juca hegemonul actual. La fel și tranziția de la mare la pământ se va vedea din ce în ce mai clar. Și asta nu pentru că ar fi în folosul cuiva, ci pentru că așa merg lucrurile. A venit vremea ca șmecherii să-și reia locul marginal pe care li l-a rezervat istoria. Civilizația se face pe pământ, nu pe ape!

Autor: Dan Diaconu

Sursa: https://trenduri.blogspot.com/

Despre autor

editor